

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Pe pošti prejemana velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemana velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke valjajo 7 kr.

Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in velja trispodna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvzemši nedelje in praznike, ob 1/8. uri popoldne.

Štev. 194.

V Ljubljani, v petek 25. avgusta 1888.

Letnik XVI.

V Ljubljani, 24. avgusta.

△ Povodom potovanja nemškega cesarja Viljema II. v severne Benetke in Kodanj napovedovali so „svetovni listi“ velikanske premembe v evropski politiki. Z dolgimi članki o cesarskem shodu napolnjevali so časnikarji zevajoče predale listov. Tajnost izleta na sever odkriva se svetu, in v mračnem ozadju jasni se evropski položaj v isti podobi, kakor je bil pred tremi ali štirimi meseci. Vse kombinacije pokazale so se neosnovane. In ko bi — o čemur pa dvomimo — cesarja v Petrovem dvorcu res bila narisala skrivne načrte za bližnjo prihodnost, gotovo bi jih ne predložila vrednikom „svetovnih listov“ v potrjenje. Taki shodi le za trenotek pomirijo prestrašene in vznemirjene duhove ter dajo povod treznejšemu razmotrivanju svetovnih vprašanj: toda nemogoče je, da bi popolnoma predrugačili politiko te ali one države. Vladarji morejo le za slučaje narekovati politiko svojim državam, sicer pa zgodovinske ideje vodijo vladarje in njihove dežele. Pridejo razkrižja v zgodovinskem razvoju, in tu morejo državniki pokazati modrost svojo, ako v pravem trenutku razumejo naloge držav in krenejo na nova pota, ki se jim odpirajo, ali pa se vrté v prejšnjem krogu.

Po cesarskem shodu je bruseljski „Nord“, glasilo ruskega ministerstva za vnanje stvari, sprožil vprašanje, naj bi Nemčija odstopila Daniji severni Šlezvik. Francoski romantik Coppée je v pesmi na pokojnega cesarja Friderika izrazil upanje, da bo cesar prostovoljno poravnal krivico iz leta 1871. ter odstopil Franciji Alzacijo in Loreno. Na te izjave je mladi nemški cesar dné 16. avgusta povodom odkritja spomenika vojskovodji princu Frideriku Karolu odločno odgovoril ter slovesno izjavil Evropi, da bo Nemčija prej darovala vseh 18 svojih vojnih korov in 42 milijonov prebivalcev, kakor pa dovolila, da se ji kamenček odbije od državne celote. Te besede je govoril nemški vladar proti Franciji, Daniji in Rusiji.

V Franciji zopet „general“ vzbuja pozornost. Liberalni listi povili so Boulangerja po znanem burnem prizoru v zbornici in hrupnem dvoboju s Floquetom v mrtvaške poboje ter ga položili na oder. A zvezda Boulangerjeva ni še zašla, akoravno so jo začasno zakrili oblaki. Francoski politički mrtveci vstajajo, to je pokazal Boulanger, ko je zadnjo nedeljo zmagal v treh volilnih okrajih in v četrtem dobil znatno število glasov.

Republikanski listi so v koru zatrjevali, da je Boulanger zmagal le s pomočjo bonapartovcev. Da to ni povsem resnično, dokazuje že to, ker je departement Somme volil doslej vedno republikanca, in je v Nordu ostal v manjšini republikanec Koechlin. Vzrok temu nenadnemu vspehu je le ta, ker je Boulanger vzbudil zopet svoje rojake ter jih spomnil slavne preteklosti. Vročekrvni Francoz išče le vpitja in slave; in kdor ponuja „velikemu narodu“ slavo ter kliče: „allons, enfants de la patrie!“, tega se oklenejo, ta je junak dneva.

Delavski nemiri v Franciji so se polegali, ker dotičnemu odboru, ki je vzdrževal nemire, pošel je „nervus rerum“, denar.

Na drugi strani se zopet čujejo neskladni glasovi evropskega koncerta. Italija je zasadila svojo zastavo na skalah masavskih. Takoj ji je francoski minister Goblet poslal svoj „veto“, in sedaj si Italija in Francija mečete „note“ ob glavo. Ako čitamo stilistiške vaje gospoda Crispija, preverjeni smo, da ima Italija pravico do masavskih bregov. In ako zopet vzamemo v roke Gobletovo polo s krivimi in kljukastimi notami, zopet bi prisegli, da ima on pravo. In čemu ta kopica not? Francija in Italija si gotovo ne bodete skočili v dolge lase zaradi vročih in peščenih masavskih pokrajin. Zanimiva pa je podoba evropskih koncertantov. Poleg Italije stojé Nemčija, Avstrija in Anglija, na strani ponesne Francije stojí Rusija z bobnom.

Angleški državnik Salisbury pa je dné 8. t. m. bliskoma vrgel oči po širnem obličju stare

Evrope. Videl je povsod le smehlaj, mir in slogo. Pozabil je celó starega nasprotja do Rusije ter jo imenoval zaslonbo miru in zmernosti. Povsod rajske podobe miru, svetne sreče. Ako pa vidimo Evropo s čelado in železnim oklepom, oboroženo od noge do glave, vriva se nam misel, da si je čestitljivi lord dovolil nedolžno šalo z mirnimi londonskimi trgovci, ali pa so mu oslabele oči.

V Bolgariji pričel se je za kneza kratek „prepovedan čas“. Mogočni Stambulov in knez Ferdinand sta se sprijaznila, ministri zadovoljno sedé v svojih naslanjačih, nad Sofijo pa se smeje lepo višnjevo nebo. Kedaj se zopet pripodé novi oblaki nad zbegano Bolgarijo, tega mi navadni ljudje ne moremo vedeti.

Avstrija je 18. t. m. slovesno praznovala rojstni dan svojega preblagega vladarja. Po vsej širni državi pošiljali so zvesti državniki goreče prošnje do Vladarja vseh vladarjev, naj milostno ohrani dolgo vrsto let presvetlega cesarja in obvaruje Avstrijo vseh nesreč.

Kedar so zaprta vrata državnozborske palače, oglašajo se poslanci pri svojih volilcih. Na Češkem vnela se je ostra borba mej Staro- in Mlado-Čehi zaradi volitve jednega poslanca v državni zbor, ki se bo jutri vršila v Novi Boleslavi. Staro-Čehi kandidujejo Antona Honsa, Mlado-Čehi Jando, oba graščaka. V to svrhu vršilo se je že več volilnih shodov.

Pri shodu podružnice nemškega šulvereina v Trutnovu je dr. Moric Weitlof zapel žalostinko o neslogi avstrijskih Nemcev. V tolažbo zatiranim Nemcem končal je elegijo z bojno pesnijo, naj se vsi Nemci zedinijo v jedno stranko. To pesen ponavljajo sedaj vsi liberalni listi, vsak pa na las dokazuje, da je velika, združena nemška stranka mogoča, ko bi hoteli pod jednim mernikom mlatiti Knotz, Weitlof, Plener in Chlumecky.

LISTEK.

Globus ga je oženil.

(Humoreska, priredil —.)

(Konec.)

R. počné slikati razmere v Wittejevi hiši, kako ugledna in čestita je ta rodbina, da si mora vsak še tako imeniten dostojanstvenik v čast šteti, ako postane zet v Wittejevi hiši. Gospodičina Minka ima blizu 30 let ter je zato marsikomu roko odklonila, ker ona sama jako izobražena si želi tudi le duhovitega in izobraženega moža.

„Gospá svètnica je jako gostoljubna; ko jo zopet obišeš, povabila te bode izvestno na obed, ti pa govorigo tako vpravaj, da povabi tudi mene in mojo soprogo, ki sva itak stara prijatelja Wittejevi hiši. Glavno stvar potem že jaz vredim, tvoj nalog bode jedino ta, da gospodičino snubiš.“

„Bože moj!“ seže mu Maedler v besedo, „kako pa naj bi začel snubiti, govori, jaz nisem vajen z gospodičinami občevati. Svetuj mi, sicer se utegnem tako neumno vesti, da sramotno propadem, v tem ko ti pri materi sijajno zmagaš ter morebiti globus za-me že v rokah imaš. To bi bila grozna blamaža.“

„To se nikakor ne bode zgodilo, ako me po-

slušaš. Čuj torej! Po obedu pojdemo na domači, s cveticami nasajeni vrt izprehajati se. To bo promenada à la Faust in Gretchen pa Mefisto in Marta. Ti bodeš imel ulogo Faustovo, jaz Mefistovo.“

„No, no, dragi moj, komu pa naju primerjaš?“

„Molči in poslušaj, ali pa globus ne bo tvoj. Jaz pojdem z gospó na desno stran drevoreda in takoj začnem o najinem predmetu pogovarjati se.“

„Radoveden sem, kako počneš to stvar“, pristavi Maedler.

„Kako počnem, vprašaš. Poslušaj, tako-le: Dovolite milostiva, vi ste pač srečna dama, kakor malokatera, dvakrat srečna; srečna z možem in otroci, srečna kot veleučena poznateljica astronomije, najimenitnejše véde. Toda oprostite, milostiva — nadaljeval bodem navdušeno — ne zadostuje samo srečnemu biti, temveč osrečiti treba i druge. Ali ne bi mogli najdražjega svojega zaklada dati možu, ki ga je vreden, možu-učenjaku, katerega že poznate, in kateri se tudi bavi z astronomijo, priljubljeno vam védo?“

„A, gotovo menite moj globus“, pripomnila bo gospá.

„Nikakor ne, milostiva“, ugovarjal bodem naglo, „ni mi vaš globus v mislih, vsaj zdaj še ne, nego vaša hčerka gospodičina Minica.“

„Moja Minica? In kaj menite ž njo, ako vas umejem?“ vprašala bode sovetnica radovedno.

„Lahko postane soproga najblajžjemu možu, v imenitni državni službi. Lahko uganete, koga menim.“

„Pa ne, da bi bil to vaš prijatelj, velecenjeni naš današnji gost?“

„Nikdo drugi; da, profesor Maedler je to.“

„A res, profesor Maedler namerja mojo ljubo Minico za ženo vzeti?“ odvrnila bo sovetnica v sreč veselo iznenadjena.

„Ne namerja samo, temveč v resnici že snubi, ravno zdaj-le, le poglejte ga tam-le pri onih cvetcih vrtnicah.“

„Dobro, prijatelj“ — prestriže mu Maedler besedo — „kaj pa, če jaz ne bodem še tako daleč v razgovoru z gospodičino? Kaj potem?“

„Moraš biti, vsakako moraš tako daleč biti, prav za prav že dlje. Toda ne moti me, poslušaj dalje moj pogovor z materjo.“

„No, ako Bog hoče in je moja Minica zadovoljna“, rekla bo sovetnica, „bode to meni in celi hiši v čast.“

„Toda, prijatelj, pozabil si popolnoma na globus.“

„Molči, ga že imam.“

Politični pregled.

V Ljubljani, 24. avgusta.

Notranje dežele.

Cesar se bo odpeljal dne 2. septembra na Češko k vojaškim vajam ter se povrnil na Dunaj dne 4. septembra.

Avstrijski veleposlanik v Petrogradu grof Wolkenstein je nesel seboj z Dunaja jako važne informacije. Dne 18. t. m. ga je sprejel car v avdienci. Tem povodom sta si Avstrija in Rusija popolnoma razodeli svoja mnenja. Dunajski krogi niso nič kaj prijazni nemškemu posredovanju, a zavrnilo ga niso, akoravno so prepričani, da ne bo imelo nikakoršnega vspeha.

Uradno je določeno, da bo obiskal **grof Kálnoky** kneza Bismarcka v Friedrichsrube že prihodnje dni, sešel pa se ne bo s Crispijem.

Državnozborska volitev namesto umrlega **Greuterja** v kmetijskih občinah Imst-Schländers vršila se bo dne 29. septembra.

Avstrijsko-rumunski mejni komisiji se je zoperstavilo štirideset kmetov rumunske občine Bernbest, ki bo odslej pripadala k Ogerski. Rumunski pooblaščenec je obljubil vojaško pomoč, ako se z lepo ne bodo pomirili kmetje.

Vnanje države.

V Lvov došla „zajamčena“ poročila iz Rima potrjujejo vest, da pripravlja **papež Leon XIII.** okrožnico, v koji se mej drugim omenja tudi kijevska slavnost kot jako znamenit dogodek v zgodovini pravoslavne cerkve. To okrožnico sestavlja posebna komisija, koja je imenoval sv. Oče v to svrhu; v njej je tudi nekdanji lvovski ruski metropolit Jožef Sembratovicz. — Ako je ta vest v resnici „zajamčena“, potem je brzojavka biskupa Strossmayerja popolnoma pojasnena; bila je oznanjevalka poznejšega papeževega čina. — Sv. Oče je praznoval dne 19. t. m. svoj imendan. Tem povodom piše „Osserv. Rom.“ koncem svojega dotičnega članka: „Kot katoliki se Ti zahvaljujemo za odločno branitev pravice in svetih načel naše cerkve, kot Italijani pa za krasoto in slavo, koja podeljuješ naši nesrečni domovini. Brez Tebe bila bi revna in osramočena, takó jo pa narodi zavidajo in občudujejo. Nam Italijanom si naša nada. Ljubljena domovina naša ne sme in ne more prej postati velika in srečna, dokler Ti ne bo podeljena ona neodvisnost in prostost, ki je za Te pravica, za mir in red sveta pa neobhodna potreba.“

Srbski kralj Milan je brzojavno naročil Kristiću, da mora na vsak način prepričati, da kraljica ne pride osebno pred konzistorij. — Vladi se je sporočilo, da nameravajo v Sofiji proglasiti Bolgarijo neodvisno.

Bolgarski vladni krogi so neki jako razdraženi zoper Anglijo in Avstrijo, koji ste jih zapustile v veliki bōdi. Vulković je prinesel iz Carjigrada neprijetne vesti. Turčija je popolnoma na nemško-ruski strani. Stambulov je za trdno sklenil, da bo proglasil Bolgarijo neodvisno ter prosil carja, naj vzame Bolgarijo pod svoje varstvo, ako ne bodete Avstrija in Anglija ničesa storili za Bolgare.

Ruskih vojnih vaj v okolici petrograjski se je vdeležilo 66½ batalijona pehote, 46 škadronov konjice in 150 topov. Vojna pošta, vojni brzojav in pekarije so se dobro obnesle.

Nemške poluaradne „Politische Nachrichten“ kritikujejo Crispijevo potovanje. Sedaj, pravi list, je prišel trenotek, ki nalaga Italiji neprijetno dolžnost, da ostreje označi svoje zunanje postopanje, bodisi tudi samo v to svrhu, da konča nenaravni položaj, ki v enomer vzbuja ravsanje mej Rimom in Parizom.

List „Times“ meni, da je **sestanek v Friedrichsrube** le nova utrditev srednje-evropske zveze, ki že obstoji in je najboljšje jamstvo za evropski mir. „Tribuna“ pravi, da so zadnji politički dogodki sicer pospešili ta sestanek, izvir njegov pa je star že nekaj mesecev. Takrat je Crispi ugibal posebno to, kako bi se moglo rešiti bolgarsko vprašanje, da bi se zadostilo pravicam naroda in ruskim zahtevam. Izid teh uvaževanj naznanil je Bismarcku ter naglašal, da bi bilo dobro, ko bi se osebno sešla. Bismarck ni upal, da bi imel ta sestanek praktične posledice, to mnenje pa je predrugačil sedaj po petrograjskem sestanku nemškega in ruskega vladarja. Povabil je zaradi tega Crispija v Friedrichsrube.

Da je bila naša večrajšnja trditev gledé **ministrskega sestanka v Kissingenu** utemeljena, dokazuje vest „Fremdenblatta“, da Bismarck letos ne bo obiskal kissingenskih toplie.

Francoski volilni boj za Boulangerja je stal, kakor računajo listi, nad tri milijone. Samó v departementu Charente inférieure bilo je 3000 agentov, ki so imeli na dan deset frankov plače. Od kod je dobil Boulanger toliko denarja, ne ve se dobro, a govori se, da je sklenil pogodbo zopet z nekim ameriškim bogatašem.

Italijanski mornarični minister je ukazal, da se ladije tudi po dokončanih vajah ne smejo razorožiti. — „Tribuna“ piše: Naše razmere s Francijo so take, da se niti ne morejo več shujšati. — Nasproti poročilom raznih listov zatrjuje „Esercito“, da vlada še ni sklenila niti poslati nove vojske v Masavo, niti pričeti tam meseca novembra vojaške operacije. Ravno tako je neresnična vest, da se bodo odposlali k negušu posebni pooblaščenici.

Mnogo je **angleških** državnikov, po kojih mnenji popolnoma razpada zveza srednje-evropskih velesil. To Bismarckovo delo ugonobilo je potovanje nemškega cesarja v Rusijo, ki se je izvršilo proti volji državnega kancelerja. Mej Berlinom in Petrogradom razcvita se zopet staro prijateljstvo. Nemčija ne potrebuje več Avstrije, ker ima Rusijo, in Avstrija si ne more ničesa obetati od Nemčije, ki je postala zaveznica Rusije.

„Saint James Gazette“ je izvedla od angleških vladnih krogov, da so izbruhnili v Maimeni v severnem **Afganistanu** resni nemiri. Izak kan, gubernator v Balksu, zapleten je v to zadevo. Iz Herata poslali so se vojaki v Maimeno.

Kakor poroča „Temps“ iz Madrida, zasledili so mej **španskimi** vojaki zopet novo zaroto, ki ima svoj glavni sedež v villovarskem topniškem polku. Zaprli so že več sergantov in vežbateljev. V Madridu spé višji častniki zaradi preteče nevarnosti v vojašnicah. Vstajniki so obračali svojo glavno pozornost na posadke v Madridu, Kataloniji, Aragonu in Navari.

Rumunski redarstveni prefekt v Bukareštu Voinescu je zaradi znanih sramotnih dogodkov v ječah odstavljen. Na njegovo mesto je imenovan polkovnik Lakovary. — Zasledila so se muoga izneverjenja na kvar javnim bolnišnicam. Listi zahtevajo vsled tega, da se prične stroga kazenska preiskava zoper načelnika dotičnih uradov, senatnega predsednika kneza Demetra Ghiko. — Kralj Karol se bo prej povrnil iz inozemstva v domovino, kakor je to začetkoma nameraval. Odložil se je k temu zaradi antidinastičnega gibanja, ki postaja vedno večje v Rumuniji.

Izvirni dopisi.

Iz Zagradca, 20. avgusta. Gosp. vrednik, veste li, kje je imenitna vinska gorica, imenom Bovljek, kjer raste kakor vijolice duhteča vinska kapljica,

pravcata sladčica? Izvestno Vas ni nikoli veter zanesel v to pokrajino, še manj pa ste brali o njej v „potopisnih črticah“ tega ali onega pisatelja slovenskega. Da ne bode torej svet sodil, da smo ravno mi pod Bovljekom zabiti s plankami, povem naj najprvo, da je naša zeleno-temna Krka še vedno brez okusnih prebivalcev svojih. Naš ribič, stari Pasarata, ki že dolgih 60 let brodi po vodi in je marsikateri stotak ali tisočak vzdignil iz globokih tolmunov, jadicuje in tarna, da časi so slabejši, ker vse gré rakovo pot. Kako je bilo pred leti prijetno — tako vzdihuje naš Šáje — malo sem povadil zvečer, zjutraj vzdignil koše, in deset ranjčkov zletelo mi je tékma v mastno maľho. Tačae smo pili črno kavo in jeli belo štruco; a danes? No, pa saj pravim, vse gré rakovo pot. Naš Bovljek že tuči več ne rodi istega zlahtnega sadu. Vínce je kislejše od leta do leta; mlinarjev dijak je trdil prež leti, da bi skala počila, ko bi ga nú-njo vlił. Pa pustimo žalostna premišljevanja! Z mnogih strani slovenskih deželá dobajajo Vam poročila o raznih slavnostih. In to je lepo, je plemenito; živ dokaz, da naš narod ni še moralno propal. Tudi pri nes praznovali smo dué 15. t. m., t. j. na dan Velikega Šmarijina, našim razmeram primerno, jako slovesno stoletnico ustanovljenja tukajšnje župnije. Beta 1788. dne 14. avgusta prišel je prvi župnik, oziroma krajevni duhovni pomočnik in dne 15. avgusta bil je slovesno vpeljan. Prvi samostalni duhovnik bil je gosp. Anton Krešovič, ki je pastiroval 22 let. Sedanji g. župnik je osmi v vrsti. Tem slovesnim povodom daroval je imenovanega dne slovesno sv. mašo z azistencijo treh gospodov duhovnikov č. g. profesor dr. Josip Marinko ter izvrstno govoril o mejsobojnih dolžnostih vernikov in duhovnih pastirjev. Lepo izvršila se je vsa slovesnost, za kar izrekamo čast in hvalo domačemu g. župniku. — To kratko poročilce zadostaj za danes, o priliki zopet.

Izpod sv. Ambroža, 23. avgusta. (Praznovanje štiridesetletnice vladanja Nj. veličanstva Frana Josipa I.) To Vam je bilo pokanje danes zajutra že ob tretji uri pri naši farni cerkvi v Cerkljah, kakor že prej ta večer čarobna razsvetljava — v praznovanje štiridesetletnice našega presvetlega vladarja. In ko se je dan zaznamoval, opazil si mnogobrojno zastav, da vibrajo raz zvonik ter skero raz vse hiše v naših vaséh.

Ob 8. uri pa pomikala se je dolga vrsta učečee se mladine v farno cerkev pod vodstvom p. n. učiteljstva k slovesni sv. maši, katero je daroval z azistenco naš prečast. g. župnik Golobič; peli so kaj dobro šolski otroci pod vodstvom šolskega vodje g. Vavkna. Med sv. mašo in o zahvalnici gromeli so topovi, da še nikdar tako, kakor se je izrazil 90letni Borštnik.

Na to odšli so otroci z gg. učitelji v šolo, kjer so bili skoro vsi pridnejši obdarovani s „Spomenico“ in drugimi mašnimi in poučnimi knjigami. Od tu korakali so vsi zopet z vsemi našimi razumniki v krasno z mlaji, cvetjem, zastavami ozaljšani župnijski vrt, kjer sta nagovorila otroke v izbranih besedah gg. župnik in župan, opisovaje jim pomen redke slavnosti. Nato uvrstil se je spored

„In veste li, milostiva“ — nadaljeval bodem z vso premetenostjo — „veste li, s kakošno doto bi utegnili svojega zeta, slavnega zvezdoslovea, najbolj razveseliti?“

„Kaj ne“, rekla bo smehljaje se, „vi menite moj globus?“ Tu bodem jaz samo prikimal in — „I naj ga ima, ako misli, da ga bode globus popolnoma osrečil“, končala bode sovetnica.

„Dobro, dobro, o materina ljubezen!“ — vskljnil bodem jaz in tleskal z rokama, in v tem hipu stopi ti z gospodičino Minico pred naju, razumeš?“

„Dobro, prijatelj, ali kaj, ako jaz v razgovoru z gospodičino Minico ne dospem še tako daleč?“

„Potem si durak, in ne zaslužiš niti lune, niti gospice Mine.“

„Dobro, poskusil bodem z božjo pomočjo. Prosim te še to, da mi poveš, kako naj svoj razgovor z gospodičino začnem. Res ne vem, kako bi začel snubiti, da mi ne izpodleti.“

„To je lahko, poslušaj: Ko se bom jaz z materjo po desni strani drevoreda izprehajal, kreni ti s hčerko na levo: Začni hvaliti srečo družbinskega življenja, katero si zapazil zlasti v Wittejevi hiši. Potem začni s težkim srcem tožiti, da tebi do zdaj sreča v tem oziru ni bila mila, da si moral vedno samotariti, kakor po zvezdnat-m nebesu, tako tudi

po tožni zemlji, in kako močno čutiš, da sreča ljubljenu biti kot soprog — kot oče — tudi lahko pristaviš —“

„Kot oče tudi?“

„Seveda tudi kot oče. — Ko dospješ v svojem govoru do tu, pazi h kratki, da si tudi že pri onih vrtnicah. Dobro si zapomni. Gospodičina bode sluteč, a vendar ne vedoč, kam tvoj govor meri, oči povesila in navstal bode kratek molk mej vama. V tem trenutku reci hitro: „ah, kako krasne cvetlice! Te cvetke oskrbuje gotovo vi gospodičina“ — besedo „vi“ moraš povdariti — če jih niste morebiti celó sami vsadili, da so tako krasno zrastle.“

„Ako reče gospodičina na to „da“ ali „ne“, to je vsejedno. Ti pa nadaljuj ves v ognji:“

„Gospodičina, prosim vas najuljudnejše, bi li mi hoteli s svojo nežno ročico eno cvetko utrgati, ter mi jo podariti v spomin na najlepšo uro življenja mojega?“ Gospodičina bo malo zarudela ter ti željo gotovo izpolnila, utrgala bode cvetlico ter ti jo podala. Zdaj pa le pazi, da ne boš učen trapec, niti Fabij Cunctator.“

„Za Boga, meni prihaja tesno pri srcu, kar potim se.“

„Nič ne dé, pozneje kot soprog se bodeš še večkrat (potil). Torej ne bodi Fabij Cunctator,

ampak hrabri Romeo, vzemi vrtnico in reci: „Cvetko ste mi dali, gospica, in jo imam v roki. O ne bi li mi hoteli s cvetlico vred tudi svoje ročice dati in z ročico sreč svoje za celo življenje?“

Na te besede bo seveda zarudela in molčala, k večjemu bode izgovorila par nerazumnih besedi. Ti pa še z večjim ognjem nadaljuj:

„Ako se vaše srce ne ustavlja, hitiva k materi, da tudi njej odkrijem najsvetejšo željo sreca svojega.“

„Ako ti gospodičina morda v prvem trenotku prestrašena roko izmakne, poprimi jo le srčno, stavim, da pojde s taboj. In zmaga je naša.“

„No, poskusil bodem, vse bodem storil, kakor si me poučil. Bog mi pomozil!“ In Bog mu je pomagal.

Drugi dan je bil pri Wittejevih velik obed, po obedu so se gostje po vrtu izprehajali in vse se je tako izvršilo, kakor je bil izkušeni profesor naslikal. Še isti večer sta bila slavni astronom in gospodičina zaročena. Čez nekoliko tednov sta bila tudi poročena. Med mnogimi darovi, ki sta jih poročena od blizu in daleč prejela, odlikoval se je v sredi na mizi ženinu najdražji dar, globus od voska, kateri je slovečega učenjaka izvabil v jarem zakonski.

šolske mladine, o katerem nismo se mogli načuditi, tako precizno, z občutkom, gauljivo so otroci govorili, deklamovali, peli. Očiten dokaz, da so otroci v izbornih učiteljskih rokah. Za tem pogostili so se otroci s pečenko, kruhom, vinom, da so potem veselim obrazom razšli se vsak na svoj dom z nado, da lepa slavnost jim bode ostala v živem, dolgem spominu.

Pri obedu, ki se je vršil na dveh krajih, opazili smo veliko gostov iz bližnjih sosednih far; tudi Kamnik, Kranj in Ljubljana so bili zastopani. Da nismo pogrešali tu vnetih napitnic, se razume. Korona slovesnosti pa je bil izlet na „Brkljo“, župnijski gozd, jedno uro iz Cerkljan med štiško vasjo in Štefanovo goro. Gotovo znan kraj vsem onim, ki so kedaj merili pot od sv. Ambroža do Možance. Na primerno ozaljšanem prostoru poprijel je vnovič besedo gosp. župan Vavken, nas je poučil o dabi 1848—1888 ter z njemu lastno vneto besedo nas ogreval do vstrajnosti v ljubezni in udanosti presvetlemu vladarju. Med izvrstnim govorom čulo se je čisto živahno odobravanje, vzlasti pa frenetični „živio“ doneli so, ko je zaključil. Nato uvrstili so se še kot govorniki gg.: Golobič, Hribar, Globočnik, opisovaje nam, eden boljši od drugega, zasluge, lepe lastnosti našega ljubljenege vladarja, kakor tudi povdarjali so zvestobo dobrega ljudstva slovenskega nekdanj in sedaj do hiše habsburške. Gosp. župnik nam je v kaj živih barvah slikal, kako hrabro bili so se za turških bojev predniki naši in skoro da le oni so rešili Avstrijo pogina itd.

Žal, da prerano začelo je temneti in zapustiti smo morali idilično „Brkljo“ — vsi pa z zavestjo, da nam ostane dan nepozabljiv!

Iz Hrušice pod Ljubljano, 24. avgusta. Pretečeno nedeljo dopoldne se je tukaj štiridesetletnica cesarjeva v lepo z vencami in cveticami ozaljšanem šolskem poslopju jako slovesno praznovala; kar je tudi že zunanja olupšava z mnogimi cesarskimi in narodnimi zastavami, maji in razpetimi vencami s primernimi napismi zelo to slavnost povikševalo. Ob 8. uri so se zbrali v šolskem poslopju šolarji in stariši, možje krajnega šolskega sveta, županstva in drugi odlični gospodje. Pozdravila je okrajnega glavarja gosp. Mahkota učiteljeva hčerka v imenu šolske mladine v zelo gniljivem govoru in mu krasen šopek izročila. Nato nagovoril je g. okrajni glavar šolarje in vaščane in jim našteval dobrote in očetovsko skrb presvetlega cesarja in še omenil, da je tudi za zgradbo tukajšnje šole 100 gld. podaril ter sklenil z „živio“-klici na cesarja, na kar se je cesarska himna zapela. Župan gosp. Korbar zagotavljal je v svojem odgovoru g. okrajnemu glavarju udanost in zvestobo občine do presvetlega vladarja in prosil, naj se to sporoči na Najvišjem mestu. Konečno pa je še gosp. učitelj otroke in stariše v daljšem govoru spodbujal za sadjerejo, in potem na šolskem vrtu pokazal tri za stalno posajena drevesa in prostor, kamor se bodo še v jeseni, kadar bo ugoden čas za to, nekatera v ta spomin posadila. Otroci in nekateri odrasli so dobili potem vsak eno knjižico „Naš cesar“, od katerih sta jih 150 tovarnarja gg. Baumgartner in Pleiweis podarila, 20 pa č. g. kaplan Martin Malenšek, Gosp. okrajni glavar Mahkot je pa mej šolarje razdelil štruce, kar je vzbudilo veliko veselje. Po sv. maši in vsem drugemu opraviču dobili so še otroci sodec piva za okrepčanje in večje radovanje, za kar gré hvala gg. tovarnarjema. Slavnost je tudi g. A. Jamar z darežljivostjo izdatno podpiral. Vsem tem gg. dariteljem torej najsrčnejša zahvala!

Z Dolenjskega 20. avgusta. (Kako se postavno šola nadzoruje?) Pride g. nadzornik v nedeljo pred deseto mašo, ko prepokorni učitelj šolsko sobo odpre; pregleduje različne šolske zapisnike, vzlasti oni, v katerem se imajo zamude zaznamovati; potem gre v gostilno, po okrepčanju povpraša gostilničarja: ali sta župnik in učitelj prijatelja? ali učitelj dolgove delč? kakovo je cerkveno petje? pa saj je bom sam slišal. — Potem gre naprej mimo cerkve, ne da bi šel petje poslušat k sv. maši g. nadzornik, ki je tudi odgojitelj mladine; akoravno je nedelja, ni treba hoditi, to delajo le mračnjaki. Potoma sreča kakoga človeka, ki je slučajno prijatelj ali nasprotnik g. učitelja, še tega povpraša o življenju in obnašanju g. učitelja; kar izve, žabilježi vse. Pride ponedeljek. Ob 11. uri pridrdra voz. Kdo se je pripeljal? G. nadzornik. Hitro stopi v šolsko sobo, tam prešteje otroke, ali so v polnem številu, kakor zapisnik kaže, navzoči ali ne? Ali otroci kaj znajo

ali nič, to g. nadzornika ne briga — in šola je nadzorovana. Po takim nadzorovanju na višje-mesto sporoča: ta šola je dobra, ona pa slaba. Čemu je neki krajni šolski svet, čemu je kr. š. nadzornik, da se tam nič ne poizveduje, kako in kaj? Na ravno tej šoli, ki je bila potem načinu t. l. nadzorovana, je bilo šolsko leto 1886/87 na rojstveni dan presvetlega cesarja slovesno sklenjeno. Ministerski stol za uk in bogočastje se je zamajal in v zlato knjigo vezane postavbe so se od jeze stresle, ker je bil pouk za nekaj dni prikrajšan: letos pa, ko je pouk za celi mesec prikrajšan, je pa vse dobro in prav. Ni čuda, da je „lex Liechtenstein“ temu g. nadzorniku trn v peti. Ubogi gg. učitelji, kateri niso klečeplazi pod takim nadzorstvom.

A. H.

Iz Logatca, dné 22. avgusta. Minólo je ravno mesec dni, odkar se je zbralo v Logatci tolikanj gostov, da so proslavili cesarjevo štiridesetletnico. Od tedaj izvršilo se je zopet nekaj dogodkov, ki so vzbujali splošnje zanimanje.

Pred 14 dnevi dospel je semkaj Milanov pešpolk št. 97. Vojaki so na deželi vedno nenavadna prikazen, kjer jih vsak dan ne vidijo, ne menijo se zánje. Pri nas so jih pa z veseljem pozdravili, tembolj, ker je bilo med njimi dokaj domačih fantov. Ko smo prej slišali pred kratkim idrijsko godbo, nádejali se nismo, da dobimo v Logatec celo vojaško. Čez poldrugi dan odrinili so vojaki dalje proti Ljubljani.

Predčerašnjim — 20. avgusta — pa so nas obiskali še v mnogo večjem številu. Prišla je cela 57. brigada, broječa peš-polka št. 17. in št. 97, dve bateriji topničarjev, dva eskadrona ulancev in 20. bataljon lovcev — vseh skupaj: 2000 mož, 131 častnikov, 376 kónj. — Za graščinskim parkom, na travniku pod „Tičnico“ so napravili ležišče. Videli smo, kako je živahno vojaško življenje. Po trdnopolni poti od Ljubljane — pri Vrhniki imeli so še vaje — dospeli so sem pozno popoldan in potem še le so kuhali „menazo“. A v kljub temu je bil hrum in šum po ležiščih in veselo popevanje je odmevalo po okolici na dolgo v večer, dokler ni vojaški klic opomnil mladeničev, naj se vležejo k pokoj — na vlažno zemljo, zunaj na prostem.

V večernem mraku svirala je ta dan godba polka Milanovega pred gradom, kjer je prenočeval F. M. L. vitez Keil. Razveč tega sta došla višja vojaška dostojanstvenika F. Z. M. baron Schönfeld in G. M. Schilchavsky.

V dan 21. avgusta pa so imeli vojaki strelne vaje na „Pustem Polju“ v Dol. Logatci. Streljalo se je s kroglijami. Z vrha Koša streljali so topničarji v nasproten breg „pod Strmcem“, kjer so bile postavljene tarče.

Po bližnjih holmeih je bilo vse polno gledalcev, ki so prišli gledat redke in zanimive vojaške vaje. Marsikdo, ki je prvokrat tu slišal ostro zvižganje šrapnelov, bode imel za prihodnje pojem, kako zvižganje, šumenje in rožljanje mora biti v vojski, kedar se nad glavami razletavajo kroglje v tisoče in tisoče koscev — v smrt in pogubo vojakom.

Izid vajam bil je dovoljen, nesreče nobene.

Konečno le še nekaj števil, za vzgled, kako dragi so vojaki.

Za dan 21. avg. prejeli so vojaki pešci 60.000 patronov, ki stanejo blizu 3000 gld. Nekako 240 strelcev iz topov je veljalo okolu 4000 gld. Vštevi mnogo drugih troškov bi kmalu dosegli svoto petnajstih tisoč. Toliko so stale vaje, katerih se je vdeležila le ena brigada, in še ta ne cela. — Koliko potem stanejo veliki manevri!

Z Dunaja, 22. avgusta. Že v zadnjem dopisu omenjal sem brezobzirnost, s katero so se odlikovali prirejanci jubilejne obrtne izložbe tu na Dunaji, óne izložbe, koja bi bila imela podati podobo vsega obrta avstrijskih dežel, in je bila spojena z vzvišeno mislijo proslave jubileja 40letnega vladanja cesarja našega. Da, še tujim tvrdkam berlinskimi dali so prednost pred avstrijsko-slovanskimi. Najprvo bilo je naperjeno ali vsaj večinoma zaprečeno, da se izložbe niso vdeležile češke tvrdke. Te dni izšel je na svetlo spis od izložbene komisije o izložbi in razvoji obrtnem tekom zadnjih 40 let; v uvodu slóve spis: „Vesela istina pojavlja se pred našimi očmi, da je bil samó nemški duh, koji je spravił malomarno na polji ležečo najkrasnejšo žetev, s blodnih potov našel pravi tir, koji je stvoril vse novo in veliko, kar sta dokazala obrtnija in rokodelstvo od mladostnih dnij nove Avstrije do naše dóbe. Ta knjiga oznanjuje kakor izložba naša zmago

nemškega dela, nemške marljivosti in nemške solidnosti“. In vpraša se, kedó je to, ki se drzne takó govoriti? Ta je sin češkega pisatelja Šembera, V. K. Schambere, najbesnejši odpadnik in sovrednik listu „Neues Wiener Tagblatt“. Umeje se, da ondi, kjer se nahajajo taki življi v izložbni komisiji, ni prostora za slovanski obrt, rokodelstvo, umetnost, dasi so se častno in slavno osvedočili i v daljni tujini.

Schönererja so predčerašnjim odvedli redarji, da nastopi kazen v ječi; to je dalo povod zopet velikim demonstracijam. Pristaši Schönererjevi, koji je dospel v ponedeljek zvečer ob 8. uri na Dunaj, hoteli so mu prirediti na vseh postajah Fran-Josipove železnice slavnostni sprejem. Da bi jim to omogočil, vozil se je z mešanim vlakom, ki se ustavi na vseh postajah. Varnostni uradi učinili so največje naredbe, dasi jih je hotel zaprečiti Schönerer. Ni stopil torej v vlak v Gmundu ali Schwarzenau, kakor se je izjavil, temveč v Pirnbach-Schremsu. Toda i te postaje mrgolele so orožnikov. Štirje izmej njih spremljevali so Schönererja v vozu I. razreda, koji je najel, nasprotno so pa morale ostati vse osebe brez vožnih listkov pred kolodvorom. Tudi Schwarzenau in naslednje postaje bile so zasedene z orožniki. V Altensteigu čakalo je nekoliko sto demonstrantov. Teh niso pustili na kolodvor in so z daljave kričali „hoch“, Schönerer jim je pa mahal z robcem. V Absdorfu je Schönerer k ljudstvu govoril. Od Nussdorfa razstavljeni so bili poleg proge do Dunaja policaji.

Kolodvor na Dunaji bil je od polu 7. ure občinstvu zaprt. Dva oddelka straže, broječa 80 mož, in večji oddelki redarjev na konjih, zaseli so prostore pred kolodvorom, kjer je bilo zbranih tri do štiri tisoč ljudi. Ko vsi potniki ostavijo vlak, bil je Sch. s svojo soprogo spremljan od policajnega uradnika do voza, koji so obklopili redarji in v največjem diru oddrdrali v notranje mesto; tu je Sch. ostal v gostilni „pri zlati raci“. Priprihtih je bilo enajst oseb. Ljud, ki se je tlačil za njim, razpršili so redarji. Schönerer imel je ostriženo glavo in obrite brke „a la Fiesco“ kot kaznjeneč.

Dnevne novice.

(Krajski deželni zbor) sklican je na dan 10. septembra, kakor ukazuje cesarski patent z dné 22. t. m.

(G. deželni predsednik baron Winkler) pripeljal se je sinoči iz Radovljice v Ljubljano.

(Družba sv. Cirila in Metoda.) V nekaterih dnéh izide nova knjižica za 40letno vladanje cesarja Frana Josipa. Izdá jo šolska družba sv. Cirila in Metoda, in spisal jo je graški profesor Fran Hubad. Tako krasna je, tako patrijotično pisana in tako vzbujajoča dinastične in blage čute sploh — sosebnost še mladostnim srcem — in tako obilih spominov je o naših avstrijskih vojaki, viših in nižih, da ne poznamo enake slavnostne knjige tudi ne v drugih jezikih. Družba sv. Cirila in Metoda sme ponosna biti na tega svojega pisatelja, ki jej bo prirejeval odslej zaporedoma knjige tako, da je začel s cesarjem Franom Josipom I. zvezek „knjižnice družbe sv. Cirila in Metoda“.

(„Sokolova“ petindvajsetletnica.) „Dramatično društvo“ priredi v nedeljo dne 9. sept. ob polu 8. uri zvečer predstavo na čast gostom petindvajsetletnice ljubljanskega „Sokola“. Igral se se bode „Revček Andrejček“, katerega je odbor dal krajšati za 8 pól.

(Za koparski volilni okraj.) ki bo dne 30. t. m. volil poslanca v deželni zbor isterski, priporoča politično društvo „Edinost“ kot kandidata g. Frana Flego, občinskega načelnika v Buzetu.

(Slovensko društvo) bode zborovalo, kakor smo že objavili, prihodnjo nedeljo dné 26. t. m. ob ½4. uri popoldne v gostilni g. Poliča pri sv. Lenartu v Slovenskih Goricah. Gg. poslanca dr. Radaj in dr. Gregorec poročala bodeta o deželnem in državnem zboru.

(Slovenska ljudska šola.) Občinski odbor okoliče šoštanske sklenil je v seji dné 19. t. m. vložiti prošnjo pri deželnem šolskem svetu, oziroma naučnem ministerstvu za vpeljavo slovenskega pouka na ljudski šoli v Šoštanji. Kaj porečeta gg. Woschnagg in Negri?

(Obešeno) so našli otroci danes dopoldne v pogorelem gledališču ljubljanskem 14 let staro A. Gražar, hči kouduktérjevo. Obešeno pogrešali so domači že dva dni.

Naznanilo.

Prihodnji sejem na VESELI GORI bo dné

1. septembra 1888

v soboto pred Malim Šmarnom. V nedeljo sejmarije je prepovedano od visoke c. kr. deželne vlade.

Županstvo Št. Rupert
22. avgusta 1888.

Za šolsko mladino pri slavnostih povodom 40letnega vladanja Nj. veličanstva cesarja priporočava z barvotiskano sliko cesarja našega in 17 lesoreznimi podobami okrašen, v najinem založništvu izšli slavnostni spis

Naš cesar

(1848—1888).

Zgodovinski spis za slovensko mladino.

Priredil učitelj.

Slavnostni ta spis, koji so priporočali visoki c. kr. deželni šolski sveti kranjski, koroški, primorski in štajerski najtopleje v nakupovanje, je kaj prilličen zaradi svoje patrijotične vsebine kakor tudi zaradi bogate opreme svoje v stalen spomin na letošnjo štiridesetletnico vladanja Nj. veličanstva cesarja našega Frana Josipa I.

Cena spisu je 18 kr. Za 100 in več kupljenih izvodov se znatno cena zniža. (14)

Razprodajalcem dovoljuje se rabat.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg.

OTOMANE,

!!gld. 38 a.v.!!

(glej podobo), najbolj praktično, elegantno, moderno in priljubljeno tapetirano pohištveno orodje, preoblečeno z modernim in močnim blagom in popol-

no pozamenterijo, to je s čopi in dolgimi franžami iz blaga, izdeluje po — 38 gold. a. v. — zajamčeno dobro in solidno narejene

Anton Obreza,

tapetirar in dekoratér

v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 4.

Uzorec blaga resnim kupcem franco na razpolago. Vsa v mojo stroko spadajoča dela v mestu in na deželi izvršujem najceneje. — Modroce na peresih (Federmadratzen) 10 gl. in više. — Preč. duhovščini priporočam kot specialiteto: altarne preproge.

Ceniki s podobami zastoj in franco na zahtevanje.

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Franciščansko cerkvijo v g. J. Vilharja hiši št. 4.

priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njih stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano rečno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupece so oljnatih barv v ploščevinastih puščah (Blechbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfinije naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah.

Cenike na zahtevanje.

Janez Dogan,

mizarski mojster v Ljubljani

na Dunajski cesti št. 15, (Medijatova hiša)

priporoča svojo dobro vrejeno zalogo raznovrstne

hišne oprave,

politovane in likane: altarne podstavke po 5 gl. 50 kr., divane, garniture, modroce na peresih po 10 gl., žimnate modroce po 20 gl., vozičke za otroke, okvire za svete in posvetne podobe

po mogoče nizkej ceni.

Tudi prevzema vsa mizarska in stavbena dela.

Cenilnik s podobami zastoj in franco.

Tisk „Katoške Tiskarne“ v Ljubljani.

(Slovesno nmeščen) je bil dné 19. t. m. s škofskimi pooblaščenjem po č. gosp. dekanu Josipu Kresetu, župnik v Osilnici, č. gosp. Fran Honigman.

(V proslavo štiridesetletnice) vladanja Nj. veličanstva cesarja Franca Josipa I. bo prihodnje nedeljo dné 26. t. m. slovesna sv. maša ob 10. uri v Šemniku, v podružnici župnije svetogorske. Toliko v pojasnilo, ker je bilo objavljeno, da pri sv. Jurji poleg Vzlok ne bo službe božje omenjeni dan.

(Imenovanje.) Gospod Porekar, podučitelj v ptujski okolici in izborni pevec, imenovan je nadučiteljem na Holmu pri Ormoži.

(Bogata zapuščina.) „Sl. Gospodar“ piše, da je dné 14. julija novi okrajni odbor na Ptuiju prevzel opravila tega zastopa. V blagajnici je našel le 43 gl. 37 kr., dolgá pa 14.645 gl. To je torej hvalisano gospodarstvo g. Piska in tovarišev!

(Rimske starine) izkopal je profesor Fran Ferik na ptujskem polju ter odkril rimsko cesto s Ptujskozi Slov. Bistrice in Konjice v Celje. Najbolj zanimiv je rimski vodovod, ki je tu i tam pod zemljo še ohranjen; napeljan je iz Frama v vznožji Pohorja. Dne 20. t. m. odkrili so tudi rimski grob. Pri delu sta pomagala tudi gg. učitelja Vinko Kocmut in Henrik Tribnik.

(Iz Zagreba) se poroča, da bo „Agrar Tagblatt“ prešel v last vladike Strossmayerja, ker se bo bajé grof Ivan Drašković odtegnil politiki. — Ako ni ta vest bosa!

(Mariborska hranilnica) odločila je v proslavo cesarjeve štiridesetletnice 60.000 gl. in sicer: 20.000 gl. za ustanovo sirotam, 20.000 gl. za olupšavo mesta in 20.000 gl. za nakup zemljišča ležečega zahodno od mestnega parka.

(V Celovei) se židovstvo takó množi, da bodo kmalu imeli trgovino v svojih rokah. Ustanovili so si že semitsko društvo, sedaj snujejo pogrebno društvo ter se pogajajo z mestno občino za lastno pokopališče. — Ljubljana ni daleč od Celovca.

(Stritarjevih zbranih spisov) izšla sta 55. in 56. snopič.

Raznoterosti.

— Zvonovi za Bolgarijo. Po naročilu nadškofa Meninija dobila je metropolitna cerkev v Plovdivu nove velike zvonove, in sicer tri v akordu C-dur. Zvonove vlijel je dvorni zvonar P. Hilzer v Dun. Nov. Mestu. Hilzer je prejel te dni naročilo za olomuško stolno cerkev, za kojoj ima vlti sto in štirideset stotov težak zvon. Minolo je vže več nego petdeset let, kar ni bil v tej teži in velikosti vlti ni jeden zvon od kake avstrijske zvonarne.

— Nemška vojna. Kakor trdi „Köln. Ztg.“, ukazal je nemški cesar, da bodo z dnem 1. oktobra dobili vsi kirasirski polki in garde du corps sulice.

— Angleški list „Times“ plačuje svojim inozemskim poročevalcem velikanske svote. Blowitz, dopisnik v Parizu, ima 80.000 frankov na leto; Lowe v Berlinu ima 2000 šterlingov na leto. Vsem inozemskim dopisnikom plača „Times“ vsako leto 30.000 šterlingov.

— Velikanski požar je vpepelil dne 12. t. m. ponoči celo trgovsko predmestje francoskega mesta Cayenne - a. Škoda iznaša nad deset milijonov frankov. Ponesrečil se ni nobeden človek.

— Velikanski meteor. Dne 15. junija so pripeljali v Rio de Janeiro sloviti in že leta 1816 po Mornayu in Wollastinu popisani Bahio - ali Bendego-Meteorit, koji so uvrstili mej zbirke braziljanskega narodnega muzeja. Kamen tehta 5361 kilogramov. Prepeljati so ga mogli od Bendego-potoka, kjer je do sedaj ležal, še-le potem, ko so napravili posebno cesto, ki vodi čez sto potokov.

— Suženjstvo v Egiptu. Ministerski predsednik Riaz-paša je znova opozoril v daljši okrožnici gubernatorje egiptovskih provincij, da je trgovina s sužnji prepovedana in da morajo v tem oziru najstrožje postopati. Akoravno je v Egiptu že dlje časa uvedena posebna oblastnija za oproščevanje sužnjev, vendar se vladi še ni posrečilo popolnoma zatreti kupčijo s sužnji, ki posebno še cvete na tihem v oddaljenih pokrajinah dežele. Dokaz temu je okoliščina, da je napominana oblastnija vzlje svojemu večletnemu obstanku oprostila v minolem meseci 270 sužnjev, mej temi v Kajiru samem 104 sužnje.

— Na gori Athos, na poluotoku Hagion Oros, je 20 samostanov; 17 grških, 1 ruski, 1 srbski in 1 bolgarski. Nedavno v Palermi izšla knjižica „I conventi di monte Athos“ ima o njih jako zanimive podatke. Knjižica naravnost priznava, da je Athos prav za prav ruska trdnjava na turških tleh. Najmenitnejša je ruska samostanska občina; deli se na 6 samostanov s 524 celicami, v kojih živi 3000 menihov. V ostalih samostanih je 4000 redovnikov. Ruski mnihovi so bivši podčastniki

ali častniki. Oče Minas, ki ima jako velik vpliv na Athosu, je bil nekaj ruski polkovnik. Ruski možki samostan ima 20 ladij z lastnim praporom in mniško posadko; te oskrbujejo nepretrgano zvezo z ruskimi pristanišči ob Črnem morji. Ruski samostan je jako bogat ter ima lastne livnice in kovarne, kjer se izdeluje vsakovrstno orožje. Samostanske kleti, dobro zatvorjene z železnimi vrati, skrivajo bajé ogromno množino orožja in streljiva. Ruska občina je popolnoma neodvisna; država je v državi. Njeni predstojniki so v vedni dotiki z Rusijo, Bolgarijo, vshodno Rumelijo in ruskim veleposlanikom v Carjigradu. Turški kajmakam, ki mora skrbeti za red na Athosu s pomočjo 30 vojakov, boji se nadlegovati mnihove; ináče bi se mu slabo godilo.

— Čudno ženitovanjsko navado imajo v Bretagni. Ko sta dobila poročenca duhovnikov blagoslov, udari ženin svojo ravnokar poročeno mu nevesto s pestjo po ustih, rekoč: „Takošen okus imaš, ako me spraviš v slabo voljo.“ Potem pa jo poljubi z dostavkom: „Takó pa, ako me ohraniš pri dobri volji.“ Nedavno se je poročil bretagnski mladenič z nekim severo-nemškim dekletom, ki ni poznalo tega običaja. Komaj je udaril ženin nevesto po ustih, zamahnila je ta z roko, dala svojemu poročencu takó gorko zaušnico, da je odletel ob steno, ter mu rekla: „Veš, to mi pa že ne more biti všeč.“ („Weicht, dasch kann mer schon net g'fallen.“) Ženin si je mel rudeče lice ter je vsaj spoznal, kako krepko ženo je dobil.

Telegrami.

Dunaj, 24. avgusta. Listi poročajo, da je nadvojvoda Albrecht sprejel povabilo cesarja Viljema k velikim cesarskim vojaškim vajam. Po vojaških vajah na Češkem odpeljal se bo v Berlin.

Dunaj, 23. avgusta. Kralj portugalski odpotoval je s svojim sinom v Monakovo.

Budimpešta, 23. avgusta. Grof Julij Andrássy je nevarno zbolel.

Friedrichsruhe, 23. avgusta. Crispi se je danes dopoldne poslovil od kneza Bismarcka ter odpeljal v Lipsko, kjer bo prenočil in jutri bo odpotoval v Karlove Vare.

New York, 23. avgusta. V dolini Ohio je vihar razrušil več železničnih mostov in tovarn. Ponesrečilo je več oseb.

Umrli so:

21. avgusta. Jožef Šiman, podoborezcev sin, 61. mes., Ulice na Grad št. 4, katar v črevih. — Polona Dimnik, posestnica, 77 let, sv. Petra cesta št. 58, vsled ostarelosti. — Janez Hitti, krojačev sin, 4 mes., Karlovska cesta št. 11, katar v črevih.

22. avgusta. Meta Krašna, branjevčeva hči, 1½ mes., Rimska cesta št. 5, Ieterus.

23. avgusta. Reza Jevnikar, posestnikova hči, 19 let, Tržaška cesta št. 29, jetika.

Tuji.

22. avgusta.

Pri **Mattcu**: A. Myslavie, Leo Dietz z Dunaja. — K. Kohner, trgovec, iz Trsta. — Kolb, mazač, z Dolenjega Avstrijskega. — Zietter, stotnik, iz Trsta. — Dr. A. Löw, profesor, iz Italije. — F. Botzer, hranilnični vodja, s soprogo, iz Budimpešte. — Fran Oraschen, major, iz Trsta. — Teodor Kessler, inženir, iz Celovca. — Ig. Knittel, kupčevalec, iz Inomosta. — Ludovik Ninaus, potovalec, s Štajerskega. — Hinka, škofjiski svetovalec, z Ogerskega.

Pri **Stonu**: Ignacij Grünhut, odvetnik, z Ogerskega. — F. in Henrik Vranc, Loreurati iz Trsta. — Waltner iz Berolina. — Adolf Fischer, tovarnar, iz Prage.

Pri **Južnem kolodvoru**: Zamon, lekarnar, iz Loke. — Bernlochner, potovalec, z Dunaja. — V. pl. Kuhn, železnični uradnik, iz Inomosta. — Božič in Uršič, posestnika, iz Podrage.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celziju				
7. u. zjut.	736.3	13.6	sl. svzh.	jasno	0.0	
23. 2. u. pop.	736.6	21.4	"	"		
9. u. zveč.	738.3	14.4	"	del. jasno		

Srednja temperatura 18.0°C., za 0.4° pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

24. avgusta.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	81 gl. 85 kr.
Sreberna " 5% " 100 " " 16% "	82 " 60 "
4% avstr. zlata renta, davka prosta	111 " 80 "
Papirna renta, davka prosta	97 " 70 "
Akcije avstr.-ogerske banke	871 " — "
Kreditne akcije	312 " 40 "
London	123 " 60 "
Francoski napoleond.	9 " 79 "
Cesarski cekini	5 " 88 "
Nemške marke	60 " 32½ "

Odgovorni vrednik: Ignacij Žitnik.